

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Варна, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
в присъствието на прокурора Н. Л. Д.
като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно гражданско дело № 20213000500491 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. Образувано по подадена въззивна жалба от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/КПКОНПИ/ чрез процесуалния ѝ представител държавен инспектор Г.Г. против решение №260068/29.06.2021г., постановено по гр.д.№1050/20г. по описа на ВОС, гр.о., в частите му, с които: 1/ КПКОНПИ е осъдена да заплати на В. Г. В. и М. АНГ. В. сумата от по 12 000лв. на всеки един от тях, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени страдания, стрес, страх, дискомфорт, влошаване на семейните отношения и отношенията с близки и приятели в резултат от водено срещу тях производство по ЗОПДИППД/отм./, образувано с решение на КУИППД/сега КПКОНПИ/ №379/19.11.2013г. и внесено мотивирано искане на 16.01.2014г. в съда за отнемане на имущества на обща стойност 205 367,57лв., по което е образувано гр.д.№107/14г. по описа на ВОС, VI състав, продължило до 18.01.2018г., като искът частично е отхвърлен като

неоснователен, а в останалата му част производството е прекратено като недопустимо, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 18.01.2018г. до окончателното им изплащане, на осн. чл.2а от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД; 2/ КПКОНПИ е осъдена да заплати на В. Г. В. и М. АНГ. В. сумата в размер на 1 692лв., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК. В жалбата се твърди, че решението в обжалваните му части е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и поради необоснованост по изложените в същата подробни съображения. Претендира се да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявените искиове бъдат отхвърлени в цялост, евентуално се претендира да бъде намален размерът на присъдените обезщетения. Претендират се разноски.

Въззиваемите В. Г. В. и М. АНГ. В. в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК в о.с.з. чрез процесуалния си представител адв.Р.С. поддържат становище за нейната неоснователност и молят решението на ВОС да бъде потвърдено в обжалваната му част. Претендират разноски.

Окръжна прокуратура-Варна, редовно уведомена, не е депозирала отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК.В о.с.з. представителят на Апелативна прокуратура-Варна поддържа становище за основателност на въззивната жалба.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното.

В исковата си молба ищците В. Г. В. и М. АНГ. В. излагат, че са съпрузи, с брак, сключен на 19.09.1998г.С присъда №38/30.06.2009г., постановена по НОХД №147/08г. по описа на ДРС, влязла в сила на 25.11.2009г., ищецът е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл.209, ал.1 от НК, като му е наложена наказание лишаване от свобода за срок от 3 години, изпълнението на което било отложено за срок от 5 години.Престъплението по чл.209, ал.1 от НК попада в предметния обхват на чл.3, ал.1, т.8 от ЗОПДИППД/отм./, предвид което от ОСлС-Варна е било изпратено съобщение на 05.06.2006г. до ТД на КУИППД-Варна.Ответникът КПКОНПИ/предходни наименования КУИППД, впоследствие КОНПИ/, сезиран с посоченото съобщение, е извършил проверка и с решение №379/19.11.2013г. е образувала производство против В. Г. В. за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност.Приела е решение

№380/11.12.2013г. за внасяне на мотивирано искане за допускане обезпечение на бъдещ иск против ищците.С определение №3802/16.12.2013г., постановено по ч.гр.д.№3604/13г. по описа на ВОС, влязло в сила след проведен институционален контрол, е допуснато искането от Комисията обезпечение чрез налагане на обезпечителна мярка възбрана върху собствените им недвижими имоти, придобити по време на брака, а именно: 1/ апартамент №1, находящ се в гр.Варна, ул.“Ружа“№45, ет.1; 2/ апартамент №2, находящ се в гр.Варна, ул.“Детелина“№7, ет.2, както и 11, 90 кв.м. от дворно място, цялото с площ от 462 кв.м., находящо се в гр.Варна, ул.“Детелина“№7, представляващо УПИ VI-265, кв.39; 3/ гараж №3, находящ се в гр.Варна, ул.“Ружа“№32, както и 19 кв.м. ид.ч. от дворно място, находящо се в гр.Варна, ул.“Ружа“№32, представляващо УПИ X-164, кв.17, както и обезпечителна мярка заповед върху л.а., банкови сметки и съдържание на банков сейф.След допускане на обезпечението, против тях е бил депозиран от ответника мотивирано искане по пр.осн. чл.28 от ЗОПДИППД/отм./ за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 205 367, 57лв./с допуснато впоследствие увеличение цената на иска на 216 110, 19лв./, включващо горепосочените недвижими имоти, движими вещи, както и суми, представляващи пазарна стойност на отчуждени недвижим имот и МПС, и внесени суми по банкови сметки, производството по което е образувано в гр.д.№107/14г. по описа на ВОС.С решение №204/19.02.2016г. по гр.д.№107/14г. по описа на ВОС искът е бил отхвърлен.По депозираната от КОНПИ въззивна жалба е образувано в.гр.д.№247/16г. по описа на ВАпС, с решение №101/17.06.2016г. по което решението на ВОС е било частично отменено и вместо него постановено друго, с което са били отнети в полза на държавата 1/ апартамент №1, находящ се в гр.Варна, ул.“Ружа“№45, ет.1; 2/ апартамент №2, находящ се в гр.Варна, ул.“Детелина“№7, ет.2, както и 11, 90 кв.м. от дворно място, цялото с площ от 462 кв.м., находящо се в гр.Варна, ул.“Детелина“№7, представляващо УПИ VI-265, кв.39, а в останалата му част решението на ВОС е било потвърдено.По подадени касационни жалби против решението на ВАпС е било образувано гр.д.№5291/16г. по описа на ВКС.С определение №768/06.07.2017г. решението на ВАпС е било допуснато до касационно обжалване само в частта му, с която искането по чл.28 от ЗОПДИППД/отм./ е уважено, а в останалата му част решението на ВАпС не е било допуснато до касационно обжалване. С решение №323/18.01.2018г., постановено по гр.д.

№5291/16г. по описа на ВКС, решението на ВАпС в допуснатата му до касационно обжалване част е обезсилена и производството по делото прекратено като недопустимо. След влизане в сила на решението с молба от 04.05.2018г. е поискано от ответника да бъдат отменени наложените обезпечителни мерки, отменени от ВОС с определение от 09.05.2018г.

От 2006г. семейството им било подложено на непрестанни проверки. Същите станали достояние на близките им, колегите, приятелите, познатите и съседите им. Целият процес се е отразил изключително стресиращо на всеки от ищите. Здравословното състояние на ищеца се внушило значително, развил хипертония и неинсулинозависим захарен диабет, наложило се да премине на постоянно медикаментозно лечение, което продължава и понастоящем. През 2009г. ищцата била бременна и като следствие от стреса и безпокойството от проверките имало риск от спонтанен аборт, а след това и от преждевременно раждане. Впоследствие здравословното ѝ и психическо състояние значително се влошили, в този период ѝ били установени редица заболявания/тиреотоксикоза с дифузна гуша, вторична желязодефицитна анемия, етозопатия/, на някои от които продължава и понастоящем медикаментозното лечение. Вследствие на силния стрес след завеждане на делото при нея настъпили хормонални и гинекологични проблеми, била ѝ поставена диагноза „климакс“. В целия период на проверки и дела, освен че не могли да разполагат със собственото си имущество, внушението, че са придобили същото от престъпна дейност, им действало изключително негативно в психическо и емоционално отношение. Между тях възникнали конфликти, семейните им отношения се влошили, създадо се напрежение и с родителите им, голяма част от приятелите и познатите им се отдръпнали, в общуването с познати и съседи все още се усещат съмнение и недоверие след дългогодишните разследвания, проверки и дела. В хода на провежданото административно и съдебно производство изпитвали психически стрес, страх от негативни последици, до които може да доведе образуването против тях производство, дискомфорт, усещане за накарняване на имуществената им неприкосновеност, станали позатворени и депресивни, накарнено било личното им усещане за чест и достойнство.

Предвид гореизложеното претендират ответникът КПКОНПИ да бъде осъден да им заплати обезщетение за така претърпените неимуществени

вреди на всеки от тях в размер от по 40 000лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 11.12.2013г. до окончателното ѝ изплащане.

Ответникът КПКОНПИ в депозирания отговор в срока по чл.131 от ГПК и в хода на производството оспорва предявените иски и моли да бъдат отхвърлени като неоснователни. Твърди, че в рамките на водената против ищите процедура по ЗОПДИППД/отм./ актовете и действията на комисията и нейните органи са били изцяло законосъобразни и от тях не са произлезли вреди. Първоначалният етап от производството, а именно проверката за установяване на незаконно придобито имущество, започва след подадено уведомление от компетентните органи/каквото в случая е налице/, а при неговото наличие Комисията, действайки в условия на обвързана компетентност, е задължена да започне проверка. Проверката на този етап е изцяло документална/събрана информация от съответните институции/ и е обект на служебна тайна. Резултатите по проверката имат вътрешно служебен характер, не се огласяват, не стават достояние на трети лица и в тази връзка, бидейки напълно законосъобразни, от тях не могат и не са произтекли вреди за ищите. Валидността и допустимостта на решенията на Комисията са проверени от съда, като е уважено искането за налагане на обезпечителни мерки. Не е налице незаконосъобразен акт или действие на Комисията, които да представляват материалноправна предпоставка от фактическия състав на отговорността по закона. В нито един етап от хода на цялото производство, в който Комисията е изпълнявала стриктно вменените ѝ от закона задължения, не е било нарушено правото на защита на ищите, нито е била накърнена тяхната свобода или неприкосновеност. В условие на евентуалност, ако се приеме, че са налице предпоставки за ангажиране отговорността на Комисията, твърди, че претендираният от ищите размер на обезщетения е прекомерен, несъобразен с твърдените последици от воденото производство и неотговарящ на принципа на справедливост по см. на чл.52 от ЗЗД. Твърденията за ограничаване на контактите с приятелско и роднинско обкръжение са силно преувеличени и вероятно са продиктувани от поведението на самите ищици. Ако и да е имало такова ограничаване, то е резултат от воденото против ищеца наказателно производство, завършило с осъдителна присъда, а не от това по ЗОПДИППД/отм./. Няма връзка между твърдените здравословни проблеми на ищите и воденото от Комисията в изпълнение на закона и при цялостно му съобразяване производство. Ако и да

страдат от посочените в исковата молба заболявания, то това се дължи на фактори, различни от посочените в исковата молба.

Окръжна прокуратура-Варна поддържа становище за неоснователност на предявените искове като недоказани и моли да бъдат отхвърлени.

С влязлото в сила в тези му части първоинстанционно решение предявените главни искове са отхвърлени за разликата над 12 000лв. до 40 000лв., а исковите с пр.осн. чл.86 от ЗЗД за периода 11.12.2013г.-17.01.2018г., вкл.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Предявени са искове с пр.осн. чл.2а от ЗОДОВ и чл.86 от ЗЗД.

Между страните не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства и приобщените към доказателствения материал дела се установява, че въз основа на получено 08.06.2006г. от КУИППД уведомление от ОСлС-Варна за образувано сл.д.№3084/04г. против В. Г. В. е образувана и извършена проверка за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност. След приключване на наказателното производство с влязъл в сила на 25.11.2009г. акт - присъда по НОХД №147/08г. по описа на ДРС, с която В.В. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.209, ал.1 от НК, е образувано с решение №379/19.11.2013г. на КОНПИ против В.В. производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност. По внесено от Комисията мотивирано искане /за което е взето решение №380/11.12.2013г./ за налагане на обезпечителни мерки е образувано ч.гр.д.№3604/13г. по описа на ВОС, гр.о. и с постановеното по него определение от 16.12.2013г./влязло в сила след обжалване/ е допуснато обезпечение на бъдещия иск на КОНПИ с пр.осн. чл.28, ал.1 от ЗОПДИППД/отм./, вр.§5 ЗОПДНПИ/отм./ против В. Г. В. и М. АНГ. В. за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, с цена на иска 199 717, 00лв., чрез налагане на посочените в същото обезпечителни мерки - възбрани върху три недвижими имота/два апартамента и гараж, ведно със съответни ид.ч. от дворни места/, запов на МПС, запови върху разплащателни сметки, банкови влогове и съдържание на банков сейф. Обезпечителните мерки са наложени по образувано на 17.12.2013г. в СИС при ВРС изп.д.

№10301/13г., съобщение до В.и за налагането им е изпратено на 18.12.2013г. След вземане на решение №10/15.01.2014г. е предявен от Комисията на 16.01.2014г. иск за отнемане в полза на държавата от В.и на посоченото в решението имущество с цена 205 367, 57лв. Образувано е гр.д. №107/14г. по описа на ВОС, гр.о., в хода на което е допуснато допълнително обезпечение чрез налагане запор върху съдържание на банков сейф, както и увеличение цената на иска на 216 110, 19лв./със стойността на движимите вещи, открити в посочения сейф/С решение №204/19.02.2016г. по посоченото дело искът е отхвърлен. След обжалване пред ВАпС с решение №101/17.06.2016г. по в.гр.д. №247/16г. искът е уважен частично като е постановено отнемане на горепосочените два апартамента с ид.ч. от дворно място, а за останалата част е потвърдено отхвърлянето на претенцията. По подадени касационни жалби е образувано гр.д. №5291/16г. по описа на ВКС, с определение №768/06.07.2017г. по което решението на ВАпС е допуснато до касационно обжалване само в частта му, с която искът по чл.28 от ЗОПДИППД/отм./ е частично уважен, а в останалата му част решението на ВАпС не е допуснато до касационно обжалване, съответно е влязло в сила. С решение №323/18.01.2018г., постановено по гр.д. №5291/16г. по описа на ВКС, решението на ВАпС в допуснатата му до касационно обжалване част е обезсилена и производството по делото прекратено като недопустимо. По подадените от Комисията молби през м.05.2018г. допуснатите обезпечения на бъдещ и по висящ иск са отменени.

Действията на Комисията, от които се твърди, че ищците са претърпели вреди и за които вреди се претендира обезщетение, а именно образуване на проверка и впоследствие вземане на решения по чл.13, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗОПДИППД/отм./ за образуване на производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, за внасяне на мотивирано искане за налагане на обезпечителни мерки и за внасяне и поддържане на мотивирано искане за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, са осъществени в периода 2006г.-2018г. при действието първоначално на ЗОПДИППД/обн.2005г., отм.2012г./ и впоследствие ЗОПДНПИ/обн.2012г., отм.2018г./, като на осн. §5 от ПЗР на ЗОПДНПИ/отм./ за проверката и производствата против В.и са се прилагали разпоредбите на ЗОПДИППД/отм./. Съгласно разпоредбата на чл.32 от ЗОПДИППД/отм./ за вреди, причинени от незаконни действия или

бездействия, извършени във връзка с този закон, държавата носи отговорност при условията и по реда на ЗОДОВ. Нормата осигурява прилагането на основното начало, залегнало в чл.7 от КРБ, съгласно което държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Тази отговорност се реализира съгласно разпоредбата на чл.7 от ЗОДОВ чрез предявяване на иски срещу съответните органи, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите. Според формираната понастоящем трайна съдебна практика, основана в голямата си част на определение №305/29.04.2014г. по ч.гр.д.№2099/14г., ВКС, III гр.о. и определение №423/09.07.2014г. по ч.гр.д. №3914/14г., ВКС, I гр.о., държавата чрез Комисията, като специализиран държавен орган, отговаря по реда на ЗОДОВ и при действието на ЗОПДИППД /отм./ по силата на изричното препращане от този закон. Част от дейността на Комисията е с белезите на правозащитна - юрисдикционното производство протича между равнопоставени страни и решаващият орган стои извън тях и материалното правоотношение, от което произтича спорът. Такива са действията по обезпечаване, предявяване и разглеждане на иска и за вредите от неправомерното им извършване. Комисията отговаря по ЗОДОВ/в действащата към момента на извършването им редакция/, вр. чл.32 от ЗОПДИППД /отм./. Отговорността за крайната правозащитна дейност включва и тази за подготвящата я административна дейност на същия орган. С изменението на ЗОДОВ към ДВ, бр.38/12г., в сила от 19.11.2012г./в същия ДВ е обнародван и ЗОПДНПИ, в сила от 19.11.2012г./отм.2018г./ отговорността на Комисията като субституент на държавата е изведена в изричната разпоредба на чл.2а, но горното не означава, че до приемане на нормата Комисията не носи отговорност по реда на ЗОДОВ за действията си, извършени по ЗОПДИППД/отм./. Видно е и, че нормите на чл.2а от ЗОДОВ и чл.32 от ЗОПДИППД/отм./ имат идентичен смисъл, установяващ деликтната отговорност на държавата за причинените от нейния орган вреди при приложението на специалния закон. Сравнителноправно и тази отговорност на държавата е била изведена по идентичен начин в чл.32 от ЗОПДИППД /отм./ и чл.91 от ЗОПДНПИ/отм./, а с приемане на ЗПКОНПИ, обн.ДВ, бр.7/18г. е изменен чл.2а от ЗОДОВ, уреждащ отговорността при неговото действие.

Основните възражения на Комисията в настоящото производство са

основани на твърденията, че нейните действия, от които се твърдят, че са причинени вреди, са предприети изцяло в съответствие с разпоредбите на ЗОПДИППД/отм./ и в тази връзка те не могат да се квалифицират като незаконни, предвид което и не е налице първата предпоставка за носене на отговорност по реда на ЗОДОВ. Действително в съответствие с разпоредбите на ЗОПДИППД/отм./ Комисията е била длъжна след като е получила на 08.06.2006г. надлежно уведомление по чл.21 от ЗОПДИППД/отм./ от ОСлС-Варна за повдигнатото против В.В. обвинение за извършено престъпление, попадащо в предметния обхват на чл.3, ал.1, т.8 от ЗОПДИППД/отм./, каквото е престъплението по чл.209, ал.1 от НК, да образува преписка, да извърши проверка за имуществото на лицето и въз основа на изготвен от директора доклад и при наличието на предвидените в закона предпоставки да внесе мотивирано и подкрепено с доказателства искане за налагане на обезпечителни мерки, а след влизане в сила на присъдата да внесе мотивирано искане за отнемане на имуществото, които и действия тя е извършила. Факт е обаче, че съгласно формираната между настоящите страни СПН по влезлите в сила горесцитирани съдебни решения не е налице имуществото, което да е придобито от установената с присъдата престъпна дейност и съответно такова имущество да подлежи на отнемане по реда на ЗОПДИППД/отм./.Това от своя страна обуславя крайната незаконност на действията на Комисията по подготовка, осигуряване и водене пред съд на производство за отнемане на имущество от ищеца като лице, извършило престъпление, попадащо в предметния обхват на чл.3, ал.1 от ЗОПДИППД/отм./, и от ищцата като лице от кръга на тези по чл.5-10 от ЗОПДИППД /отм./.Така и в общата хипотеза на ГПК всяко лице, твърдящо накърнени материални субективни права може да иска налагане на обезпечителни мерки за осигуряване на бъдещия процес по тяхната защита, което не е незаконно негово действие, но по силата на чл.403 от ГПК дължи обезщетение на ответника за вредите от обезпечението, ако искът бъде отхвърлен или не бъде предявен в дадения срок или делото бъде прекратено, като принципна е постановката, че за вредите от допуснато от съда обезпечение отговаря поискалият обезпечението, а съответно в настоящата хипотеза държавата чрез процесуалния си субституент, биващ органа, поискарал допускане на обезпечението. Както е разяснено в решение №166/18.10.2016г. по гр.д.№1642/16г. по описа на ВКС, III гр.о.,

предявяването на иск по чл.28 от ЗОДПИПД/отм./ от Комисията е действие при или по повод на изпълнение на правомощията ѝ. Отхвърлянето на същия като неоснователен/такова следва да е разрешението и при прекратяване на производството като недопустимо/ с влязло в сила съдебно решение означава, че със сила на присъдено нещо е установено, че лицето, което е осъдено за престъпление, посочено в закона /съответно и лицата, попадащи в хипотезите на чл.5-10 от закона, против които също е бил предявен искът/, нямат придобито имущество, в резултат на осъществената престъпна дейност, което да подлежи на отнемане. Направеното от Комисията предположение в обратния смисъл, което е послужило като основание за започване и водене на производството по чл.28 от ЗОДПИПД/отм./, се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие.Съответно всички причинени на посочените лица вреди, които са в резултат на воденото производство, подлежат на обезщетение.

Предвид установяване на първата от необходимите предпоставки за възникване отговорността на държава е необходимо да бъдат изследвани и следващите такива, а именно настъпили вреди и причинната връзка между извършените действия и настъпилите неблагоприятни последици.

Съгласно показанията на св.В.Павлов, същият познава В.В. от 1985г./били съученици и състуденти, впоследствие за известно време и работили заедно/, добри приятели си и понастоящем.М.В. познава от 2004г.Знае, че са имали проблеми с КПКОНПИ след 2010г.-2012г. по дело за имущество. Проблемите им започнали през 2006г. по повод наказателно дело, което се проточило дълго.По повод делото за имущество имали наложени възбрани върху недвижими имоти и запори върху движими вещи, банкови касети и трезори, банкови сметки.Това се отразило видимо зле на В.. Той бил жизнерадостен и лъчезарен човек, но, когато започнали проблемите с КПКОНПИ, започнал да се затваря в себе си и да страни от приятелите си.В.и са честни и трудолюбиви хора и много тежко и сериозно приемали случващото се.Притеснявали се от приятелите си, срамували си какво ще си помислят те. Някои приятели и преустановили отношенията си с тях.Притеснявали се най-много, че могат да им отнемат цялото имущество, придобито с много труд, и да останат на улицата и това им създавало чувство за тревожност.Преди не е чувал да имат здравословни проблеми, сега знае, че В. има проблеми с кръвното и страда от диабет, той му споделил, че са се получили след

образуваното производство на КПКОНПИ. От съпругата си знае, че през 2009г. Малинка имала проблемна бременност. Заради непрекъснатото напрежение съпрузите развалили отношенията си, карали се постоянно, защото не могли нищо да спестят или придобият, защото били финансово ограничени. В. се чувствал засегнат честолюбиво за това, което му е било причинено през тези години. В. напуснал работа, защото шефът му знаел за водените дела против него и не искал да работи там заради проблемите с правосъдието, които има. После В. си направил своя фирма и работи там.

Съгласно показанията на св.П.Т. същият познава В.и от 15 години, работи с В., имат бизнес отношения и са приятелски семейства. След завеждане на делата от комисията започнали здравословните проблеми на В., преди не се е оплаквал, сега има високо кръвно, получило го е от стреса, че ще му вземат цялото имущество и, че той и семейството му ще останат на улицата. В.и се карали заради проблеми с имуществото и сметките, стигнали почти до развод. В. много държал на честа си, защото всичко, което има е постигнато по честен път. Случилото се се отразило неблагоприятно на отношения с клиенти и партньори. Свидетелят не знае за водено наказателно производство против В.. От съпругата си знае, че Малинка е имала проблемна бременност и се е притеснявала от водените производства.

Съгласно заключението на СПЕ от 01.09.2020г. и обясненията на в.л. в о.с.з. на 26.11.2020г. при ищците има данни за изразени негативни емоционални преживявания, свързани с водените против тях съдебни процедури от КПКОНПИ. Имали са преживявания, свързани с нарушено социално функциониране и с наличието на мъчителни мисли и чувства за повишени изисквания за справяния, на които не са могли да отговорят. Доминирали са остри и хронични негативни емоции като тревожност, страх, депресия, агресия, дисфория. При В. тези преживявания са довели до т.нар. психосоматичен тип реакция, нарушили са социалното функциониране, влошили са отношенията с партньорите. При В. тези преживявания са хронифицирани, довели са до това, че при нея се покриват критериите за посттравматично стресово разстройство, т.е. все още влиянието на негативните емоционални преживявания, свързани с водените процедури, персистират. Понастоящем интензивността на преживяванията е снижена, на все още има данни за неотработени емоционално негативни преживявания, които се обострят от незначителни стимули.

Съгласно заключението на СМЕ от 09.06.2021г., изготвено въз основа на представената по делото медицинска документация и клиничен преглед от в.л., и обясненията на в.л. в о.с.з. на 17.06.2021г., В.В. страда от хипертонична болест II стадий и от неинсулинозависим захарен диабет, за които провежда лечение с лекарствени средства. Хипертоничната болест е установена през 2008г., започналото и продължаващо лечение е довело до добър контрол на стойностите на кръвното налягане. Провежда адекватно лечение и на неинсулинозависимия захарен диабет. М.В. страда от тиреотоксикоза/заболяване, установено преди 2008г., за което провежда лечение и се намира в клинична ремисия/, хипертонична болест I-II стадий /през 2008г. установени високи стойности на кръвното налягане след психичен стрес с прилагана терапия с антихипертензивни лекарствени средства, довели до добри стойности на кръвното налягане/ и желязодефицитна анемия, за която също провежда консервативно лечение с добър клиничен отговор. Заболяванията са с хроничен прогресиращ ход и налагат системно консервативно лечение. Всеки преживян стрес може да провокира високи стойности на кръвното налягане и кръвната захар, но измежду посочените от в.л. множество възможни причини за възникването на първична и вторична хипертония не е посочен стресът, така и за възникване на заболяването неинсулинозависим захарен диабет, т.е. същият не е определящ фактор за възникване на посочените заболявания.

Ценени в тяхната съвкупност, събраните по делото гласни доказателства и изслушаната СПЕ установяват търпени от ищите негативни емоционални изживявания - стрес, нервно напрежение, тревожност, потиснатост, депресивни състояния, срам, чувство на униженост. Действията на органите на Комисията, обаче, за които ищите са били в известност, датират от края на 2013г. с налагане на обезпечителни мерки върху тяхното имущество. Дейността от 2006г. до края на 2013г. по извършване на проверката е била документална, резултатите от нея са имали вътрешно служебен характер, не са се огласявали и не са ставали достояние на трети лица. В тази връзка и не се установява причинно-следствената връзка с търпените през същия период неимуществени вреди. Негативните емоционални изживявания през този период от своя страна, видно и от показанията на свидетелите, са резултат преимуществено от воденото против

ищеца наказателно производство, започнало през 2004г. и приключило на 25.11.2009г. с влязла в сила присъда с наложено наказание лишаване от свобода за извършеното от него престъпление през 2004г. От узнаването през м.12.2013г. на действията по налагане на обезпечителни мерки върху цялото установено имущество на ищите/няколко недвижими имота, л.а., банкови сметки, съдържание на банков сейф, съдържащ множество ценни вещи/златни бижута, юбилейни монети, банкноти евро/ и след това действията по провеждане на съдебното производство за отнемане на това имущество, приключило в едната си част на 06.07.2017г., а в останалата на 18.01.2018г., са причинили на ищите негативни емоционални преживявания - страх, тревожност, депресия, агресия, дисфория, довели при ищеца и до нарушаване на социалното функциониране, а при ищцата хронифицирали до посттравматично стресово разстройство. По отношение на търпените страдания от установените от заключението на СМЕ физически заболявания, съдът при анализ на същото и обясненията на в.л. в о.с.з. приема, че не се установява пряка причинно-следствена връзка между изживения стрес по повод воденото от Комисията производство и възникването на тези заболявания. Съгласно заключението и представената документация те са диагностицирани/и от тогава датира медикаментозното им лечение/ отчасти преди и отчасти през 2008г./но като цяло в периода на висящност на наказателното дело/, т.е. преди края на 2013г., когато ищите са узнали за действията на Комисията. Проблемната бременност на ищцата също е от период значително предхождащ 2013г., а гинекологичното заболяване е диагностицирано в края на 2019г. Преживеният стрес от действията след 2013г. обаче, според в.л., е в състояние да провокира високи стойности както на кръвното налягане, така и на кръвната захар, но според СМЕ и при двамата ищци през целия период е бил налице добър контрол на тези стойности.

Касае се за отговорност по реда на ЗОДОВ, поради което при определяне на размера на дължимото обезщетение намират приложение общите постановки, развити в т.11 от ТР № 3 от 22.04.2005г. по т.д. № 3/2004г. на ОСГК, съгласно които обезщетението се определя глобално, като се вземат се предвид всички релевантни обстоятелства, преценени с оглед общия критерий за справедливост по чл.52 ЗЗД, в смисъла разяснен с т.II от ППВС № 4/23.12.1968г. Доколкото принципът на справедливост изисква в най-пълна степен да бъдат обезщетени всички претърпени вреди, при определяне на

размера на обезщетението по чл.2а ЗОДОВ, следва да се съобразят освен релевантните за всяко увреждане обстоятелства: предмет, продължителност и интензитет на проведеното производство, разгласяване на данни в медиите от същото, конкретен начин на засягане на честта и доброто име на проверяваното лице в обществото, съобразно неговата възраст, обществено и социално положение, отражение на производството върху здравето /физическо и психическо/ на лицето, засягане на взаимоотношенията в семейството, последици за професионалната реализация, още и всички специфични обстоятелства, произтичащи от характера и особеностите на производство по ЗОПДИППД/отм./.

При съобразяване на тези обстоятелства съдът приема, че справедливият размер на обезщетение за претърпените неимуществени вреди от ищците възлиза на сумата от по 9 000лв. за всеки от тях. Обезпечителните мерки са наложени за период от 4 години и 4 месеца, като следва да се отбележи, че след влизане в сила на съответните съдебни актове в горепосочените им части/06.07.2017г. и 18.01.2018г./ ищците са могли да искат своевременно отмяна на наложените обезпечения. Обезпеченията са засягали съществено притежавани от тях имуществени права, но няма твърдения и ангажирани доказателства за този период семейството да е било лишено от средства за съществуване. Производството е продължило около 4 години с проведени 7 открити съдебни заседания пред първоинстанционния съд за събиране на множество доказателства и по едно пред всяка от следващите инстанции. В хода на производството ищците са се чувствали реално застрашени от отнемане на цялото им имущество, вкл. жилищата им/т.е. семейството с две непълнолетни тогава деца се е чувствало застрашено от оставяне без място за обитаване/, притежаваните ценни движими вещи/множество скъпоценни накити и парични средства, съхранявани в банков сейф/, както и от евентуалното им осъждане да заплащат значителни суми в полза на държавата /суми, представляващи равностойност на отчуждено имущество и преминали суми през банкови сметки/. Тази заплашеност и наложените ограничения от обезпечителните мерки са довели и до влошаване отношенията между съпрузите. Те и са чувствали засегнати честта и доброто си име. Няма данни обаче за разгласяване на производството в медийното пространство, а възпроизведените от първия свидетел спомени за отдръпване на приятели касаят основно наказателното производство. Продължителността

и интензитета на установените психични страдания, в пряко следствие от действията на Комисията, е бил относително висок, като основно е бил свързан с възможността, според показанията на свидетелите, „семейството да остане на улицата“ и нахърняване честолюбието на ищците. Не се установяват обаче изключително тежки и трайни последици за психичното им състояние. Функционирането им в социума понастоящем е пълноценно, с минимални данни за неотработени емоционално негативни преживявания, ищецът е учредил свое дружество и развива успешно бизнес.

Предявената претенция за присъждане обезщетение за неимуществени вреди е основателна до размера от по 9 000лв. за всеки от ищците, ведно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на решението за прекратяване на производството по иска - 18.01.2018г. до окончателното изплащане, до който следва да бъде уважена. С оглед частичното несъвпадане изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, решението на ВОС следва да бъде отменено в частите му, с които са присъдени обезщетения за разликата над 9 000лв. до 12 000лв., ведно със законната лихва от посочената дата, и вместо него постановено друго за отхвърляне на претенциите в тези им части. Решението следва да бъде отменено и в частта на присъдените разноски за разликата над 1 269лв. до 1 692лв. Решението следва да бъде потвърдено в частта му, с която искът е уважен за сумите от 9 000лв. за всеки от ищците, ведно със законната лихва върху тези главници и съответните им разноски.

Въззивникът претендира разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение. На осн. чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.25, ал.1 от НЗПП съдът определя същото в размер на 100лв., от което съразмерно на основателната част от жалбата/общо 6 000лв./ и съобразно материалния интерес пред настоящата инстанция /общо 24 000лв./ на осн. чл.78, ал.3 от ГПК се следва сумата от 25лв. Въззиваемите претендират разноски общо в размер на 2 000лв. за двамата, представляващи адв.възнаграждение, заплатено в брой, съгласно договор за правна защита и съдействие от 24.08.2021г. Направено е в срок възражение за прекомерност от насрещната страна. Материалният интерес пред настоящата инстанция за всеки един от въззиваемите възлиза на 12 000лв. Минималният размер на възнаграждението при този интерес, определено по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/04г. на ВАДвС, за всеки въззиваем възлиза на 890лв. Съобразно фактическата и правна сложност на

производството пред настоящата инстанция, съдът приема, че договореното и заплатено възнаграждение от по 1000лв. за всеки от въззиваемите не се явява прекомерно. Съразмерно с неоснователната част от жалбата на всеки се следва сумата от по 750лв. или общо сумата от 1 500лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260068/29.06.2021г., постановено по гр.д.№1050/20г. по описа на ВОС, гр.о., в частите му, с които: **1/** КПКОНПИ е осъдена да заплати на В. Г. В. и М. АНГ. В. сумата, представляваща разликата над 9 000лв. до 12 000лв. на всеки един от тях, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени страдания, стрес, страх, дискомфорт, влошаване на семейните отношения и отношенията с близки и приятели в резултат от водено срещу тях производство по ЗОПДИППД/отм./, образувано с решение на КУИППД/сега КПКОНПИ/ №379/19.11.2013г. и внесено мотивирано искане на 16.01.2014г. в съда за отнемане на имущества на обща стойност 205 367, 57лв., по което е образувано гр.д.№107/14г. по описа на ВОС, VI състав, продължило до 18.01.2018г., като искът частично е отхвърлен като неоснователен, а в останалата му част производството е прекратено като недопустимо, ведно със законната лихва върху главниците/разликите над 9 000лв. до 12 000лв./, считано от 18.01.2018г. до окончателното им изплащане, на осн. чл.2а от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД; **2/** КПКОНПИ е осъдена да заплати на В. Г. В. и М. АНГ. В. сумата, представляваща разликата над 1 269лв. до 1 692лв., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. Г. В., ЕГН ***** и М. АНГ. В., ЕГН *****, двамата с адрес гр.Варна, ул."Ружа"№45, ет.1, ап.1, против Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество искове в частта им за осъждане на ответника да заплати на всеки от ищите сумата, представляваща разликата над 9 000лв. до 12 000лв., представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени страдания, стрес, страх, дискомфорт, влошаване на семейните отношения и отношенията с близки и приятели в резултат от водено срещу тях производство по ЗОПДИППД/отм./, образувано с решение

на КУИППД/сега КПКОНПИ/ №379/19.11.2013г., ведно със законната лихва върху главниците /разликата над 9 000 лв. до 12 000лв./, считано от 18.01.2018г. до окончателното им изплащане, на осн. чл.2а от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА решение №260068/29.06.2021г., постановено по гр.д. №1050/20г. по описа на ВОС, гр.о., в частите му, с които: 1/ КПКОНПИ е осъдена да заплати на В. Г. В. и М. АНГ. В. сумата от по 9 000лв. на всеки един от тях, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени страдания, стрес, страх, дискомфорт, влошаване на семейните отношения и отношенията с близки и приятели в резултат от водено срещу тях производство по ЗОПДИППД/отм./, образувано с решение на КУИППД/сега КПКОНПИ/ №379/19.11.2013г. и внесено мотивирано искане на 16.01.2014г. в съда за отнемане на имущества на обща стойност 205 367, 57лв., по което е образувано гр.д.№107/14г. по описа на ВОС, VI състав, продължило до 18.01.2018г., като искът частично е отхвърлен като неоснователен, а в останалата му част производството е прекратено като недопустимо, ведно със законната лихва върху главниците от по 9 000лв., считано от 18.01.2018г. до окончателното им изплащане, на осн. чл.2а от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД ; 2/ КПКОНПИ е осъдена да заплати на В. Г. В. и М. АНГ. В. сумата в размер на 1 269лв., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество да заплати на В. Г. В., ЕГН ***** и М. АНГ. В., ЕГН *****, двамата с адрес гр.Варна, ул."Ружа"№45, ет.1, сумата от 1 500лв., представляваща съдебно-деловодни разноски, сторени пред въззивна инстанция, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. Г. В., ЕГН ***** и М. АНГ. В., ЕГН *****, двамата с адрес гр.Варна, ул."Ружа"№45, ет.1, да заплатят на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество сумата от 25 лв., представляващи съдебно-деловодни разноски, сторени пред въззивна инстанция, на осн. чл.78, ал.3, вр. ал.8 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____